و.ا.لنین

دګوند تشکیلات او ګوندي ادبیات

ګډه ژباړه: ویاړ او زیړ افغان

و.ا.لنین

د ګوند تشکیلات او ګوندي ادبیات

ګډه ژباړه: ویاړ او زیرک افغان

د گوند تشکیلات او ګوندي ادبیات

و.ا. لنین

ګډه ژباړه:ویاړ او زیړ افغان

برېښنايي خپرېدنه: لیندی ۱۴۰۲

دگوند تشکیلات او گوندي ادبیات[۱]

(۱۹۰۵)

د اوکتوبر تر انقلاب [۲] وروسته نویو رامنځ ته شویو موقعیتونو سوسیال دېموکراسۍ ته د گوندي ادبیاتو مسئله مطرح کړې ده. د قانوني او غیر قانوني خپرونو تر منځ توپیر، دا د روسیې د فیوډالي استبداد د پېر غمجن میراث له منځه تلونکی دی. خو لا یې بشپړه له منځه تللو ته ډېر وخت پاتې دی. زموږ د لومړي وزیر ریاکاره دولت لا په لېونتوب بوخت دی، تر دې چې د روسیې کارگري بولټن «ازویستیا سوویتا رابوچیت دېپوتاتو» [۳] لا هم په «غیرقانوني» ډول چاپېږي.دا د مخنیوي احمقانه هڅې، چې دولت یې د پلي کولو توان هم نلري، د دولت د رسوایۍ او د لا ډېرو سختو اخلاقي گوزارونو برسېره بله پایله نلري.

تر هغو چې د قانوني او غیرقانوني خپرونو تر منځ توپیر شتون لاره، د گوندي او غیر گوندي خپرونو د مسئلې په اړه په ډېرې سادگۍ، په ډېرې ناسمتیا او په غیر طبیعي ډول پرېکړه کېدله. ولې چې ټولې غیرقانوني خپرونې گوندي خپرونې وې، چې د گوندي تشکیلاتو په وسیله چاپ او اداره یې هم د هغو ډلو په لاس کې وه، چې په بېلابېلو بڼو د گوند کارگرو فعالینو د ډلو سره په اړیکو کې وو. ټولې قانوني خپرونې غیر گوندي خپرونې وې - ځکه چې گوندونه ممنوع شوي وو، خو هرې یوې دې یا هغه گوند ته «میلان» لرلو. په داسې موقعیت کې له غیر طبیعي اتحادونو، عجیبه او ناآشنا «شریکانو» او کاذبه پوښښي تدبیرونو څخه ډېده کول ناشوني وو. د هغو کسانو اجباري احتیاط چې غوښتل یې گوندي اندونه بیان کړي د هغو کسانو له اومه تفکر یا ذهني ډارنتیا سره مدغمه شوه، چې دې اندونه ته لا نه و رسیدلي او په واقعیت کې د گوند غړي نه وو.

د آسوپین[۱] (Aesopian) ژبې کرکېجنه دوره، ادبي اسارت، مریي وزمه وېناوې او ایډیولوژیکه غلامي! پرولتاریا پر دې ناپاکه فضا باندې، چې په روسیې کې یې هر ژوندی او تاند

---

۱) آسوپین هغه رمزناکه ژبه وه چې د سانسور د مخنیوی لپاره اکثراً له غیرقانوني خوځښتونو لخواکارېدله. دا اصطلاح د آیسوپ له نوم څخه سرچینه اخلي، چې د لرغوني یونان د رمزي ژبې یو افسانه لیکونکی و. د آسوپین ژبې اصطلاح

شی له منځه وړلو، د پای سور ټکی کېښود، خو پرولتاریا د روسیې لپاره لا نیمایي آزادي لاس ته راوړې.

انقلاب لا ندی بشپړ شوی. په داسې حال کې چې تزار د انقلاب د ماتولو ځواک نلري، انقلاب هم لا د تزار د ماتولو لپاره کافي ځواک ته ندی رسیدلی. مونږ په یوه داسې مهال کې ژوند کوو، چې هر څېرې او په هر څه کې د څرګندې، روښانې، سیده او استوارې ګوندي روحیې او د مخفي، پټ، «دیپلوماتیک» او غیرصادقانه «قانونتیا» تر منځ یو غیرطبیعي ترکیب شتون لري. دا غیر طبیعي ترکیب حتی زمونږ په ورځپاڼو کې محسوسیږي: د سوسیال دیموکراسۍ د دې استبداد په هکله چې د منځلارې لیبرالې بورژوايي خپرونې ممنوع کوي، د ښاغلي ګوچکوف (Guchkov) [٤] د ټولو ملنډو سره سره. واقعیت دا دی چې لا تر اوسه د روسیې د سوسیال دیموکراسۍ کارګر ګوند مرکزي ارګان «پرولتاری»[٥] د استبدادي او پولیس ځپلی روسیې له تړلو دروازو څخه بهر خپریږي.

هر څه چې وي نیمګړی انقلاب مونږ ټول دې ته اړباسي، چې هر څه له نوې سیاسي کرښې سره سم سملاسي تنظیم کړو. که نني ادبیات، ان هغه چې په "قانوني" توګه خپریږي نهه پر لسمه برخه یې ګوندي ادبیات وي، باید ټول په ګوندي ادبیاتو بدل شي، د بورژوازي د دودونو، د بورژوازي د ګټندویه سوداګریزه مطبوعاتو، د بورژوازي د ادبي کارنامو جوړولو او اندیویدالیزم، د «اشرافي انارشیزم» او سود لاس ته راوړنې په وړاندې، سوسیالیسته پرولتاریا باید د ګوندي ادبیاتو اصول وړاندې کړي، دا اصول باید متکامل کړي او تر وروستي کچې پورې یې په بشپړه او په ټوله مانا یې پلی کړي.

د ګوندي ادبیاتو اصول څه دي؟ نه یوازې دا، چې د سوسیالیستي پرولتاریا لپاره ادبي چارې نباید د انفرادي کسانو او یا ګروپونو د ګټایولو سرچېنه واوسي، بلکې نباید اصلن انفرادي مسئله واوسي، چې د پرولتاریا له مشترک هدف څخه خپلواک وي. مړه دې وي غیر ګوندي لیکوالان! مړه دې وي ځبرادیبان! ادبیات باید د پرولتاریا د مشترک هدف برخه وګرځي، د یوه متحد، لوی

لومړی ځل په نولسمې پېړۍ کې روسي لیکوال، میخاییل سلتیکوف شیدرین د تزار وخت د ټولنیزو ناخوالو باندې د ملنډو وهلو په موخه وکاروله چې لیکنې یې د تزار له سانسور خوندي پاتې شي، ځکه د هغه د دې ژبې اصلي هدف د تزار مسخره کول و. پښتو.ژ

سوسیال دېموکراتیک میکانیسم په هغه "دندانه داره څرخ او پېچ" بدل شي، کوم چې په سیاسي پوهې سمبالې ټولې کارګرې طبقې لخوا په خوځښت راځي. ادبیات باید د سوسیال دېموکراتیک ګوند د کار منظمه، پلان شوی او نه جلا کېدونکی برخه وګرځي.

یو آلمانی متل وایي، "هره پرتله نیمګړتیاوې لري". همدا ډول د یوه دندانه داره څرخ سره د ادبیاتو او د یوه میکانیزم سره د یوه ژوندي غورځنګ کومه پرتله چې ما کړې، نیمګړې ده. زه په جرأت ویلی شم چې په هر صورت شته داسې هیستېریک روښاندي، چې د دې پرتلې په تړاو به انګولاوې وکړي، چې ګڼې د اندونو آزاده مبارزه، د نېوکې آزادي، د ادبي خلاقیت آزادي او داسې نورو ته په سپکه ګورم، وژنم یې او "بروکراتیزه" کوم یې. داسې یو اعتراض په حقیقت کې د بورژوايي - روښانده اندویدوالیزم څخه پرته بل څه نه دي. په دې کې شک نشته چې ادبیات تر ټولو لږ د میکانیکي انډول او هم سطحه کولو تابع، بلکې زیات پر اقلیت باندې د ټولنې د اکثریت د حاکمیت تابع دي، په دې کې شک نشته چې په دې برخه کې باید شخصي ابتکار، فردي تمایل، اند او تخیل، بڼې او منځپانګې ته پراخه ډګر ورکړل شي. د دې مسایلو څخه څوک انکار نه کوي خو همدا مسایل په سادګۍ سره څرګندوي، چې د پرولتاریا ګوند د مرام ادبي اړخ له نورو اړخونو سره په میکانیکي ډول نشو کولای برابر وګڼو. دا په هر صورت د دې موضوع د رد لامل نه کیږی، چې ادبیات باید د ټولو امکاناتو او لزوماً د سوسیال دیموکرات ګوند د کار یو عنصر شي، چې له نورو عناصرو څخه نه جلا کېدونکی وي؛ که څه هم دا د بورژوازۍ او د بورژوايي دیموکراسۍ لپاره بیګانه او پردۍ ده. ورځپاڼې باید د ګوند د بېلابېلو تشکیلاتو ارګانونه وګرځي او لیکوالان یې باید په ټوله مانا د دې ګوندي د سازمانونو غړي واوسي. د خپرولو او وېشلو مرکزونه ،کتابپلورنځي او لوستلخونې، کتابتونونه او ورته نور بنسټونه ټول باید د ګوند تر کنترول لاندې وي. متشکله سوسیالیستي پرولتاریا باید دا ټول کار په پام کې ونیسي، په بشپړه توګه یې وڅاري او له پیل څخه تر پایه پورې، پرته له استثنا د ژوندۍ پرولتاریا روانه موخه په هغه کې تزریق کړي، او پدې توګه د زاړه، نیم اوبلوموف [۵]، نیم سوداګریز روسي پرنسیپ زمینه له مینځه ویسي چې: لیکوال دی ولیکي، لوستونکي دی ولولي.

البته چې مونږ دا وړاندیز نه کوو چې دا ټول بدلونونه په ادبي آثارو کې، چې د آسیایي سانسور او اروپائي بورژوازۍ لخوا ککړ شوي، په یوه ځل تر سره شي. موږ ته وړ نه ده، چې له هر ستندرد شوي سیستم څخه ملاتړ وکړو او یا وغواړو مشکل په څو فرمانونو حل کړو، تر مخه

جوړې شوې وچې طرحې په دې اړوند زمونږ په درد نه لګیږي، هغه څه چې اړین دي، دا دي، چې زمونږ ټول ګوند او په ټولې روسیې کې په سیاسي پوهه سمباله سوسیال دیموکراتیکه پرولتاریا باید د دې نوې مسئلې په اړه خبر شي، په ښکاره توګه یې ځانګړې کړي او هر چېرې د هغه د حل په هڅه کې واوسي. د فیوډالي سانسور له اسارت څخه وروسته مونږ لېوالتیا نلرو چې د بورژوازۍ د سوداګرېزه ادبي اړیکو بندیوان واوسو او کیږو به هم نه. مونږ غواړو او باید هم آزاد ادبیات رامنځ ته کړو، نه یوازې د پلیس له منګولو څخه آزاد، بلکې د سرمایې له بنده هم آزاد، له کارنامې جوړولو او تر ټولو پورته د بورژوایي انارشیستی اندویدوالیسم څخه آزاد ادبیات.

دا وروستنې کلمې کېدای شي لږ څه متناقضه او ان لوستونکي ته یو ډول اهانت غوندې ښکاره شي.کېدای شي ځینې روښاندي، د آزادۍ یو تود اتل، چیغه ووهي: څه! تاسو غواړئ پر ادبي کار، پر داسې ظریفه او فردي ښکارنده جمعي کنټرول وتپئ! تاسو غواړئ کارګران د پوهې، فلسفې او ښکلا پېژندنې مسئلو په اړه د رایو په اکثریت سره پرېکړه وکړي! تاسو د مطلق انفرادي فکري کار له مطلقې آزادۍ څخه انکار کووی!

ښاغلو، آرام شئ! تر ټولو لومړی، موږ له ګوندي ادبیاتو او هغه د ګوند تر کنټرول لاندې راوستلو په اړه غږېږو. هر څوك آزاد دی، چې پرته له محدودیته هر څه چې غواړي ووایي او یا ویې ولیکي. خو هر داوطلبانه سازمان (د ګوند په ګډون) هم آزادي لري، هغه غړي، چې د ګوند د نوم په کارولو سره د ګوند ضد عقایدو څخه ملاتړ کوي، له ګونده وشړي. د بیان او خپرونو آزادي باید بشپړه وي، خو په دې صورت کې باید د ټولنو آزادي هم بشپړه وي. زه مجبور یم د بیان د آزادۍ په نامه تاسوته بشپړه حق در کړم، چې کوکې ووهئ، دروواغ وواياست او د خپل زړه خبرې ولیکي، خو تاسو هم د ټولنو د آزادۍ په نامه مجبور یاست چې ما ته حق راکړئ، چې په یوه سازمان کې د دې یا هغې عقیدې لرونکي سره یوځای یا ترې بېل شم. ګوند یو داوطلبانه سازمان دی ، چې که چېرې ځان له هغو خلکو پاک نکړي چې د ګوند ضد نظراتو څخه ملاتړ کوي، نو په ناچاره به لمړی په ایدیولوژیکي لحاظ او بیا په فزیکي لحاظ پاشل کیږي. د ګوندي او ګوندي ضدو عناصرو تر منځ د برید کرښې د ټاکلو لپاره د ګوند کړنلاره، د تاکتیکونو په اړه د ګوند پرېکړې او مقررې او بلاخره د انترناسیونالیستي سوسیال دیموکراسۍ او د پرولتاریا د داوطلبانه انترناسیونالیستي ټولنو ګرده تجربه شته دې، کوم چې په دوامداره توګه خپلو ګوندونو ته داسې انفرادي عناصر او ګرایشات راننباسي چې نه بشپړه استواري لري، نه بشپړ مارکسیستان دي

او نه هم په بشپړه توګه سم دي، خو بلې خوا ته په دوامداره توګه هر څه موده وروسته د خپلو غړو «تصفیه» ترسره کوي. ګورئ، چې مونږ هم په ګوند که د ننه د بورژوائي "انتقاد د آزادی"له پلویانو سره مخ یوو. زمونږ ګوند اوس په سرعت سره په ولسي ګوند د بدلېدلو په حال کې دی، چې ناڅاپه په یو علني سازمان د بدلېدلو لورې ته درومي او ناچاره ډېر کسان به موږ سره یوځای شي چې (د مارکسیستي لید له مخې) به متناقض اندونه ولري، شاید موږ سره ځینې مسیحیان او ان ځینې متصوفین یوځای شي. مونږ سالمې معدې لرو، مونږ د ډبرو په څېر کلک مارکسیستان یو. مونږ به دا متناقض عناصر هضم کړو. په ګوند کې دننه د اند آزادي او د نېوکې آزادي به مونږ هېڅکله پرې نه ږدي چې په دواطلبانه سازمانونو کې، چې د ګوندونو په نامه پېژندل کيږي، د خلکو د سازماندهي لپاره آزادي لرل هېر کړو.

دوهم، تاسې بورژوا اندویدیالیستانو ته باید ووایو، چې ستاسو خبرې د مطلقې آزادی په اړه یوازې نړه منافقت دی. په یوه ټولنه کې چې بنسټ یې د پیسو پر ځواک ایښودل شوی، په یوه ټولنه کې، چې کارګرې پرګنې يې په بېوزلۍ کې ژوند تېروي، او د شتمنو یوه کوچنۍ ډله پرازیتي ژوند کوي، کېدای نشي چې یوه واقعي او موثره "آزادي" شتون ولري. ښاغلیه لیکواله، آیا ته له خپل بورژوا خپرندوی څخه آزاد یې؟ له خپلو بورژوا لوستونکو څخه آزاد یې، چې له تا په لیکنو کې شهوت پارونکي رومانونه[٦] او تصویرونه او په «سپېڅلي» تجسمي هنر کې د «متمم» په توګه درڅخه فحشا غواړي؟ دا مطلقه آزادي یو بورژوايي یا انارشیستي عبارت دی(له هغه ځایه چې د نړۍ لید په توګه انارشیسم د بورژوازۍ فلسفي اوښتې بڼه ده). تاسو نشئ کولای، چې هم په ټولنه کې ژوند وکړئ او هم له هغې څخه آزاد واوسئ. د بورژوا لیکوال، هنرمند او لوبغاړي آزادي هغه ماسک (یا ریاکارانه ماسک) دی چې د پیسو په کڅوړ و، درغلی او فحشا پورې تړلی دی.

او مونږ سوسیالیستان به دا منافقت بربنډ او دا دروغجن لیبلونه به څېرې کړو، نه د دې لپاره، چې غیرطبقاتي ادبیات او هنر ترلاسه کړو (چې دا به یوازې له سوسیالیزم څخه وروسته په غیر طبقاتي ټولنه کې شوني وي)، بلکې د دې ریاکارانه آزادو ادبیاتو سره د مقابلې لپاره، چې په واقعیت کې په بورژازۍ پورې تړلي ادبیات دي او واقعاً آزادو ادبیاتو لپاره، چې په ښکاره توګه به له پرولتاریا سره تړاو ولري.

دا به آزاد ادبیات وي، ولې چې نه به حرص او نه به د کارنامو جوړولو، بلکې د سوسیالیزم مفکوره او له زیارکښانو سره خواخوږي به په متداومه توګه نوي ځواکونه د دوی کرښو ته راجذب کړي. دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو مشهورو لوبغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي چې له مړښته کانګی ورځي او نه به د هغو «له لس زروه پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي، چې د خپل بدن د وازګو د خوسا کېدو څخه کړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسګونو میلیونونو زیارکښانو - دا د هېواد ګلانو، دا د هېواد ځواک او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړ کې به وي. دا به آزاد ادبیات وي، چې د انسانیت انقلابی تفکر وروستی کلام به د سوسیالیستي پرولتاریا د تجربې او ژوندي کار په مرسته بډایه کړي او د تېرې تجربې (علمي سوسیالیزم، له ابتدایي، اوتوپیستي بڼو څخه د سوسیالیزم تر تکامله پورې) او د اوسنی تجربې (د ملګرو کارګرانو اوسنی مبارزې) تر منځ به تلپاتې متقابل اثر رامینځ ته کړي.

نو لاس په کار شئ ملګرو! زمونږ مخې ته یوه ستونزمنه او نوې دنده پرته ده، خو ستره او مقدسه دنده - د سوسیال دېموکراتو کارګرانو د غورځنګ سره نه بېلېدونکې پراخه، هراړخیزه، او متنوع ادبیاتو ته باید سازمان ورکړو. ګرد سوسیال دېموکراتیکه ادبیات باید په ګوندي ادبیاتو بدل شي. ټولې ورځپاڼې، مجلې، خپرندوی مرکزونه باید سملاسي خپل کار له سره تنظیم کړي، چې د داسې وضعیت لامل شي چې دا خپروني په دې یا هغه بڼه د ګوند په دې یا هغه سازمان کې مدغمې شي. یوازې هغه وخت به "سوسیال دېموکراتیکه" ادبیات سوسیال دېموکراتیکه ادبیات شي، یوازې هغه وخت به وکولای شي خپله دنده ترسره کړي او ان د بورژوايي ټولنې په چوکاټ کې به وتوانېږي، چې د بورژوازی له مریی توب څخه خلاص شي او د واقعاً پرمختللې او کاملاً انقلابي طبقې له غورځنګ سره مدغم شی. [٧].

یاددښتونه

[١] د ګوند تشکیلات او ګوندي ادبیاتو په بنسټیزه لیکنه کې، چې په هغې کې و.ا. لنین د ګوندي ادبیاتو پرنسیب څرګندوي، د ګوند په بشپړ کار کې د ایدیالوژیکې مبارزې ځای ټاکي او د حزبیت او د ادبي او هنري خلاقیت مسئله په بنسټیزه توګه د پرولتاریا له دریځ له مخې روښانوي. دا لیکنه د ١٩٠٥م کال د نوامبر په ١٣مه د نوایا شیزن په ١٢مه ګڼه کې خپره شوه.

نوایا شیزن (نوی ژوند-Nowaja Shisn) – لمړی بلشویکي قانوني ورځپاڼه، چې د ۱۹۰۵م کال د اکتوبر له ۲۷مې (د نوامبر له ۹مې) د دسمبر تر ۳مې (۱٦مې) په پېتربورگ کې خپره شوه، په رسمي توگه د نوایا شیزن مسئول مدیر شاعر ن. م. مینسکي (N.M. Minski) و او خپرونکې مدیره یې مېرمن م. ف. اندرېیوا (M.F. Andrejewa) وه. وروسته له هغه، چې و. ا. لنین د ۱۹۰۵م کال د نوامبر په پیل کې له کډوالۍ څخه راستون شوی و، ورځپاڼه د هغه تر مستقیم لارښووني لاندې خپره شوه. نوایا شیزن عملاً د روسیې د سوسیال دېموکرات گوند مرکزي ارگان و. د ورځپاڼې نږدې همکاران و. د. بونچ-برویېفیچ، ا. و. لوناشچارسکی، م. س. اولمینسکی ، و. و. ووروفسکي او نور وو. ماکسیم گورکي په فعاله توگه په ورځپاڼه کې کار کاوه او له هغې سره یې مالي مرسته وکړه. په ورځپاڼه کې د و. ا. لنین ۱۴ لیکنې خپرې شوې.
نوایا شیزن ډېرې وخت له غچ اخیستلو سره مخ شوې. دا ورځپاڼه د دسمبر په دوهمه د ۲۷مې گڼې له خپرېدو وروسته د تزاري حکومت له خوا بنده شوه. ۲۸مه گڼه یې په غیرقانونی ډول خپره شوه.

۲] موخه د ۱۹۰۵م کال په اکتوبر کې په روسیې کې عمومي اعتصاب دی، چې تزار یې اړ کړ چې د ۱۹۰۵ کال د اکتوبر ۱۷مې مانیفست خپور کړي چې له مخې یې خلکو ته مدني آزادۍ ورکړل شوې وه. بلشویکانو د خپرونو له آزادۍ گټه پورته او خپله ورځپاڼه یې رسمي کړه. د ۱۹۰۵ کال د دسمبر میاشتی د پوځي بلوا له ځپلو وروسته، استبدادي نظام د کارگرانو پر تشکیلاتو او ورځپاڼې بریدونه پیل کړل.

۳] ازویستا سوویتا رابوچیچ دېپوتاتوف - د شوروي کارگرانو د استازو خپرونه - د شوروي کارگرانو د استازو رسمي ارگان و، چې د اکتوبر له ۱۷م (۳۰م) څخه د دسمبر تر ۱۴مه (۲۷مه) پورې خپور شو او په پرله پسې توگه یې د شوراگانو د فعالیت په اړه مالومات خپرول. ورځپاڼې دایمي اداري ټیم نه درلود؛ پخپله د کارگرانو لخوا د بېلابېلو بورژوايي ورځپاڼو په چاپتونونو کې چاپېدله. ۱۰ گڼې خپرې شوې. ۱۱مه گڼه د چاپ پر مهال د پولیسو لخوا ضبط شوه.

٤] ا. ی. گوچکوف (۱۸٦۲ - ۱۹۳٦) – د سترې او سوداگریزې بورژوازي سلطنتپاله استازی و.

٥] پرولتاري (پرولتاریا) – غیر قانوني بلشویکي اونیزه خپرونه، د روسیې د سوسیال دېموکرات کارگري گوند مرکزي ارگان، د گوند د ۳مې کنگرې د پرېکړې پر بنسټ رامینځ ته شوه. د ۱۹۰۵م کال د اپریل میاشتې په ۲۷مه نېټه د گوند د مرکزي کمیټې په پلنوم (عمومي غونډه) کې و. ا. لنین د مرکزي ارگان مسئول مدیر وټاکه. پرولتاري د ۱۹۰۵م کال د مې له ۱۴مې (۲۷مې) د نومبر تر ۱۲مې (۲۵مې) په ژنېو کې خپره شوه؛ ټولې ۲٦ گڼې خپرې شوې. پرولتاري د زاړه لنیني ایسکرا (Iskra) او بلشویکي وپریود سیاسي کرښې ته دوام ورکړ. لنین د اونیزې لپاره نږدې ۹۰ لیکنې او یادښتونه ولیکل. هغو مقالو به د اونیزې سیاسي کرښه، ایدئولوژیکه منځپانگه او بلشویکي بهیر ټاکلو. لنین د رهبر او د اونیزې د مسوول مدیر په توگه ډېر زیات

کار تر سره کړ. هغه به د خپرېدلو وړ مطالب ایډیټول او اصولو او گوندي روحیې ته وفادار و. لنین به د مهمو تیوریکو مسایلو په دقت سره څرگندولو برسېره د انقلابي غورځنگ مسایل روښانول.

تحریریه پلاوي سره به په دوامدار ډول د و. و. وروفسکی. ا. و. لونشچارسنکي لخوا مرسته کېدله او م. س. اولمینسنکي، ن. ک. کروپسکایا، و.م. والیچکینا او و.ا. کارپینسکیبه د لیکلو په کار کې ډېره ونډه اخیستله. دې اونیزې په روسیې کې د کارگرې طبقې له غورځنگ سره دېرې نژدې اړیکی لرلې. د هغو کارگرانو مقالې او نور موضوعات به یې خپرول، چې په مستقیم ډول یې په انقلابي غورځنگ کې گډون لاره. و.د. بونخ بوریویش، س. ا. گوسیف، او ا. ی. اولیانوا ـ ایلی زاروا په روسیې کې د مقالو د راټولو او ژنیو ته د لیږلو دنده په غاړه لرله او ن. ک. کروپسکایا او ل.ا. فوتویا په روسیې کې د لوستونکو او د گوند د سازمانونو د اړیکو مسوولان ول.

پرولتاري په چټکی سره د روسیې د کارگری طبقې د غورځنگ او نړیوالو پېښو په اړه غبرگون ښکاره کاوه. بې له ځنډه به د منشویکانو او نورو اپورتونیستو او رویزیونیستو عناصرو په وړاندې جنگېدله.

دې اونیزې د گوند د دریمی کنگرې د پرېکړو د تبلیغ لپاره ډېر کارونه تر سره کړل او د بلشویکانو په تشکیلاتي او ایدیولوژیک وحدت کی یې څرگند رول ولوباوه. دا د روسیې د سوسیال دیموکراتانو یوازینی ورځپانه وه، چې تل یې د انقلابي مارکسیزم څخه ملاتړ کاوه او په روسیې کې یې د پرمختگ په لور د انقلاب اصولي مسئلې ارزولې. د ۱۹۰۵ کال د پېښو په اړه یې د بشپړو اطلاعاتو په ورکولو سره پراخې زیارکښه ولسي پرگنې د انقلاب د بریا لپاره مبارزې ته وهڅولې.

پرولتاري ورځپاڼې د روسیې په سوسیال دموکراته سازمانونو زیات نفوذ لاره، تر دې پورې، چې د لنین ځینې مقالې به د بلشویکو ورځپاڼو لخوا بیا بیا چاپېدلې او د جزوې په توگه به خپرېدلی.

وروسته له هغه چې لنین د ۱۹۰۵م د نومبر په پیل کې روسیې ته سفر وکړ، لږه موده وروسته د پرولتاري خپرېدل بند شول. وروستې دوې گڼې (۲۵مه او ۲۶مه گڼه) د و. و. وورونسکي تر مدیریت لاندې خپرې شوې، خو لنین هم د دې دوو گڼو لپاره یو شمېر لیکنې وکړې، کومې چې له ژنیو څخه د ده له وتلو وروسته خپرې شوې.

[٦] دا اصطلاح په اصلي روسي منابعو کي اشتباهاً Ramkakh (دقالبونو په معنی) د Ramanak پر ځای د کیسو په (معنی) چاپ شوي ده.

[۷] د Novaza Zhizn خپرونې په ۱۲ مو او ۱۳ مو گڼو کې د ۱۹۰۵م کال په نوامبر کې د ن لنین په امضا چاپ شوې.

دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو مشهورولوبغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي، چې له مړښته کانګی ورځي او نه به د هغو «له لس زرو پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي، چې د خپل بدن د وازګو د خوسا کېدلو څخه کړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسګونو میلیونونو زیارکښانو - دا د هېوادګلانو، دا د هېواد ځواک او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړکې به وي.